

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621010235
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2022:1621010235.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovaného Z. H. a spol., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. júna 2022 v Malackách takto

rozhodol:

obžalovaní:

Z. H., narodený XX. B. XXXX v C., trvale bydliskom ul. N. č. XXX/XX, XXX XX C., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava,

Z. Q., narodený XX. U. XXXX v C., trvale bydliskom ul. E. č. XXXX/X, XXX XX C.,

sa uznávajú vinnými, že

obvinení Z. H. a Z. Q. v presne nezistenom čase od 18.00 h dňa 07.10.2018 do 10.00 h dňa 08.10.2018 vysadením uzamknutej kovovej brány vo výške 185 cm a prestrihnutím pletivového plota vo výške 200 cm vnikli na oplotený pozemok v k. ú. K., parcela registra C, č. XXXX/X, odkiaľ z unimobunky poškodenému Z. N. odcudzili 1 ks elektrický bojler zn. Draždice v hodnote 349,- € a 1 ks elektrocentrálu zn. Gude GSE 3300 v hodnote 300,- € a O. A. drobné náradie v celkovej hodnote 100,- € a 1 ks Gola sadu v hodnote 30,- € a na vedľajšom pozemku parcela registra C, č. XXXX/XX, k. ú. K., neznámym spôsobom vnikli do pravej zadnej novostavby rodinného domu poškodeného Z. N., odkiaľ mu odcudzili 1 ks vstavanú rúru zn. Elektrolux v hodnote 742,96 €, 1 ks umývačku riadu zn. Gorenje v hodnote 382,80 €, 1 ks robotický vysávač zn. Roomba 981 v hodnote 699,30 €, 1 ks robotický vysávač zn. Braava 390t v hodnote 230,90 €, 1 ks combo zn. Bose L1 - compact v hodnote 800,- €, 1 ks akustickú gitaru zn. Yamaha v hodnote 700,- €, 1 ks vysávač zn. Rowenta RO6477EA v hodnote 203,- €, 1 ks pílu zn. Oleomac GS 350 v hodnote 80,- € s reťazou v hodnote 23,10 €, 1 ks kotúčovú pílu „185“ v hodnote 66,50 €, 1 ks vŕtacie kladivo zn. Bosch v hodnote 162,86 €, 1 ks uhlovú brúsku zn. Makita v hodnote 79,- €, 1 ks akumulátorový skrutkovač GSR v hodnote 194,18 €, 1 ks televízor zn. Samsung typu UE65MU6172XXH v hodnote 630,- €, 1 ks notebook zn. Lenovo Yoga 12 v hodnote 450,- €, 1 ks laserový merač zn. Bosch v hodnote 99,- €, 4 sady po 2 ks kľúčiek spolu v hodnote 100,- € a 3 fľaše alkoholu spolu v hodnote 50,- € a R. C. z tejto novostavby odcudzili 1 ks laser sadu na meranie zn. Bosh v hodnota 500,- €, 1 ks laserový merač zn. Bosh v hodnote 80,- €, 1 ks príklepová vŕtačka, nezistenej značky, oranžovej farby, v hodnote 50,- €, 1 ks elektrická vŕtačka zn. Bosh, zelenej farby, v hodnote 80,- € s vyrezávkami a vŕtákmi, 1 ks elektrický merač v hodnote 30,- € a z neuzamknutej novostavby rodinného domu nachádzajúceho sa na ľavej prednej strane tohto pozemku O. A. odcudzil 1 ks akumulátorovú vŕtačku 18 V, zn. Makita, modrej farby, v hodnote 110,- €, 1 ks diamantovú rezačku na dlažby zn. Sigma v hodnote 400,- €, 1 ks vŕtačku 230 V, zn. Bosh, v hodnote 70,- € a iné drobné náradie, čím poškodenému Ing. Z. N., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom C. - M., D. XXXX/X spôsobili škodu krádežou vo výške 6.342,60 €, poškodenému O. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX spôsobili škodu krádežou vo výške 710,- € a R. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. - M., K. nábregie XXXX/XXA spôsobili škodu krádežou vo výške 740,- €, teda týmto

skutkom spôsobili celkovú škodu výške 7.792,60 €, pričom obv. Z. Q. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 3T/32/2016 zo dňa 10.05.2016 právoplatný dňa 13.10.2016, odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

teda

obžalovaný Z. H.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním a spôsobil ním väčšiu škodu,

obžalovaný Z. Q.

spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním a spôsobil ním väčšiu škodu a zároveň taký čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchali

obžalovaný Z. H.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný Z. Q.

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to u obžalovaného Z. H. súd podľa § 44 Trestného zákona

upúšťa

od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, peňažný trest vo výške 300,- eur, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, za súčasne uloženého ochranného protialkoholického a protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 15. novembra 2021, sp. zn. 2T/11/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 04. mája 2022, sp. zn. 1To/13/2022, právoplatným dňa 04. mája 2022, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

Za to obžalovanému Z. Q. súd

ukladá

podľa § 218 ods. 3 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona, s použitím § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a zároveň sa mu ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému určuje skúšobnú dobu vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zrušuje výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava IV z 03. júla 2020, sp. zn. 6T/25/2020, právoplatnom dňa 08. augusta 2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obom obžalovaným ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným:

- Z. N., nar. XX. Z. XXXX v C., trvale bydliskom ul. D. č. XXXX/X, XXX XX C., škodu vo výške 6.342,60 eur,
- O. A., nar. XX. M. XXXX v E., trvale bydliskom č. d. XXX, XXX XX F., škodu vo výške 7XX,- eur,
- R. C., nar. XX. Z. XXXX v C., trvale bydliskom K. nábregie č. XXXX/XXA, XXX 10 C. - M., škodu vo výške 740,- eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodených Z.E., O. A. a R. C. so zvyškom ich nárokov na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 24. mája 2021 Okresnému súdu Malacky obžalobu z 24. mája 2021, č. 1Pv/346/18/1106-39, na Z. H. a Z. Q., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona u obžalovaného Z. H. a pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona u obžalovaného Z. Q., na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní obaja obžalovaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaných súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku zisťoval, či každý z obžalovaných:

- c) rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,
- d) bol ako obžalovaný poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,
- f) rozumie právnej kvalifikácii skutku, ako trestného činu, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,
- g) bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno,
- h) sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako určitý trestný čin, na čo každý z obžalovaných odpovedal: áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaných o uznaní viny a ich kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, prijal toto vyhlásenie obžalovaných o uznaní viny zo skutku uvedeného vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku, sa nevykoná. Súd preto uznal obžalovaného Z. H. za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a obžalovaného Z. Q. za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom na prijatie vyhlásenia obžalovaných podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestov a náhrady škody, a to oboznámením listinných dôkazov, predovšetkým pokladničných blokov a faktúr k odcudzeným veciam Z.E.. I. 107 - 112, odborného

vyjadrenia k odcudzeným veciam č. I. 113 - 140, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava I z 09. októbra 2020, sp. zn. 4T/38/2019 č. I. 295 - 296, rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 11. februára 2021, sp. zn. 3T/54/20 č. I. 286 - 287, uznesenia Krajského súdu v Bratislave z 10. júna 2021, sp. zn. 4To/25/2021 č. I. 289 - 292, rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 23. augusta 2021, sp. zn. 9T/60/2018 č. I. 293, rozsudku Okresného súdu Bratislava IV z 15. novembra 2021, sp. zn. 2T/11/2020 č. I. 356 - 361, uznesenia Krajského súdu v Bratislave zo 04. mája 2022, sp. zn. 1To/13/2022, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV z 03. júla 2020, sp. zn. 6T/25/2020 č. I. 284 - 285, aktualizovaného odpisu registra trestov na oboch obžalovaných a centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov na oboch obžalovaných z 20. júna 2022.

V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a priťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Súd vyhodnotil kritériá, ktoré sú uvedené v ustanovení § 34 ods. 4 Trestného zákona a ktoré sú fakticky vyjadrením znakov skutkovej podstaty trestného činu a to objektívnej stránky (spôsob spáchania činu a jeho následok), subjektívnej stránky (zavinenie a pohnútky), subjektu (osoba páchatela) a ďalej tiež priťažujúcich a poľahčujúcich okolností ako aj pomerov páchatela a možnosťami jeho nápravy.

Pri ukladaní trestu obom obžalovaným súd vychádzal z § 42 ods. 1 Trestného zákona, ktoré stanovuje súdu povinnosť ukladať súhrnný trest, pri zbíhajúcich sa trestných činoch, podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný (teda podľa zásad pre ukládanie súhrnného trestu), resp. z § 44 Trestného zákona, ktoré ustanovuje súdu možnosť upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

K povinnosti ukladať v danej veci súhrnný trest súd pripomína, že trestné činy sú spáchané v súbehu (tzv. konkurencia trestných činov) vtedy, ak páchatel spáchal dva alebo viacero trestných činov skôr, ako bol pre niektorý z nich odsúdený, t. j. skôr ako bol za taký trestný čin vyhlásený odsudzujúci rozsudok súdom prvého stupňa alebo skôr ako bol obvinenému doručený trestný rozkaz. Práve časový moment spáchania trestného činu pred alebo po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa pre iný páchatelov trestný čin odlišuje súbeh od recidívy a má aj výrazne odlišné účinky pri ukladaní trestu pri tzv. mnohosti trestnej činnosti toho istého páchatela.

Ohľadom obžalovaného Z. H. súd primárne vychádzal z toho, že skutok v prejednávanej príhode bol spáchaný v súbehu so skutkami, za ktoré bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava I z 09. októbra 2020, sp. zn. 4T/38/2019 [prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spáchaný 18. januára 2019], ďalej rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 11. februára 2021, sp. zn. 3T/54/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 10. júna 2021, sp. zn. 4To/25/2021 [prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Trestného zákona spáchaný 21. septembra 2020], tiež rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 23. augusta 2021, sp. zn. 9T/60/2018 [prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona spáchaný od 05. júna 2018 do 06. júna 2018], a naposledy rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 15. novembra 2021, sp. zn. 2T/11/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 04. mája 2022, sp. zn. 1To/13/2022 [prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a)

Trestného zákona v znení účinnom do 31. decembra 2020 spáchaný od apríla 2018 do 11. mája 2018], a preto je nutné za ne uložiť obžalovanému jeden jednotný súhrnný trest.

Najprísnejším trestným činom zo všetkých zbiehajúcich sa trestných činov, v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, je prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňaží alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, pre spáchanie ktorého bol Z. H. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 15. novembra 2021, sp. zn. 2T/11/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 04. mája 2022, sp. zn. 1To/13/2022, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (ktorý trest odňatia slobody obžalovaný aktuálne aj vykonáva), peňažný trest vo výške 300,- eur, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, za súčasne uloženého ochranného protialkoholického a protitoxikomanického liečenia ambulantnou formou, a preto by súd v prípade ukladania súhrnného trestu vychádzal pri ukladaní trestu práve z trestnej sadzby tohto prečinu, pričom výška trestnej sadzby stanovená zákonom pri tomto prečine je v rozpätí od 1 roka do 5 rokov.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému Z. H. napokon vychádzal z § 44 Trestného zákona, ktoré ustanovuje súdu možnosť upustiť od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Trestného zákona, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Vzhľadom na okolnosti prípadu, spôsob spáchania činu a jeho následok, osobu obžalovaného Z. H., ktorý prejavil úprimnú ľútosť, jeho postoj k spáchanému trestnému činu, ktorý svedčí o istej miere sebareflexie a uvedomení si následkov svojho počínania, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, súd dospel k záveru, že pre nápravu obžalovaného a na ochranu spoločnosti postačí, aj vo vzťahu k skutku uvedenému vo výrokovej časti tohto rozsudku, trest uložený odsúdeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 15. novembra 2021, sp. zn. 2T/11/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo 04. mája 2022, sp. zn. 1To/13/2022, pričom uvedené tresty možno považovať za primerané vo vzťahu k celej zbiehajúcej sa trestnej činnosti.

V súvislosti s obžalovaným Z. Q. súd primárne vychádzal z toho, že obžalovaný bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 03. júla 2020, sp. zn. 6T/25/2020, uznaný za vinného zo spáchania prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, výkonu ktorého mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 18 mesiacov, pričom skutok v danej trestnej veci bol spáchaný 27. augusta 2018. Skutok, zo spáchania ktorého bol obžalovaný Z. Q. uznaný vinným v prejednávanej trestnej veci, bol spáchaný od 07. októbra 2018 do 08. októbra 2018, pričom bolo zistené, že skutok v prejednávanej trestnej veci bol spáchaný vo viacčinnom súbehu so skutkom z trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV z 03. júla 2020, sp. zn. 6T/25/2020, a preto je nutné za ne uložiť obžalovanému jeden jednotný súhrnný trest.

Najprísnejším trestným činom zo všetkých zbiehajúcich sa trestných činov, v zmysle § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 1 Trestného zákona, je prečin neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, pričom výška trestnej sadzby stanovená zákonom pri tomto prečine je v rozpätí od 1 roka do 5 rokov

U obžalovaného Z. Q. súd zistil poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu v priznaní sa k spáchaniu trestných činov [§ 36 písm. l) Trestného zákona] a 2 priťažujúce okolnosti - recidívu [§ 37 písm. m) Trestného zákona; odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 13. januára 2016, sp. zn. 4T/151/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 02. júna 2016, sp. zn. 4To/47/2016] a spáchanie viacerých trestných činov podľa § 37 písm. h) Trestného zákona.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd následne povinne (§ 38 ods. 2 Trestného zákona) prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s tým, že prevažujú priťažujúce okolnosti voči poľahčujúcim okolnostiam v pomere 2:1, preto došlo k úprave trestnej sadzby tak, že súd postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu najprísnejšie trestného o jednu tretinu s tým, že po tejto úprave je trestná sadzba u obžalovaného

vo výmere 2 roky a 4 mesiace až 5 roky [5 rokov - 1 rok = 4 roky (48 mesiacov); 48 mesiacov : 3 = 16 mesiacov; teda 16 mesiacov je jedna tretina zo 4 rokov, o ktoré sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby ustanovenej v osobitnej časti Trestného zákona; 1 rok (12 mesiacov) + 16 mesiacov = 2 roky a 4 mesiace (28 mesiacov)].

Po vzhľadnutí všetkých okolností prípadu a osoby obžalovaného Z. Q., jeho postoja k spáchanej trestnej činnosti, v rámci ktorého na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o vine zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a spáchanie skutku oľutoval, čo svedčí o istej miere sebareflexii a uvedomení si následkov jeho počínania, súd dospel k záveru, že pôsobiť na obžalovaného prísny, hoci zákonným, nepodmienečným trestnom odňatia slobody v sadzbe uvedenej vyššie, by bolo neprimerane prísne. Zároveň platí, že do úvahy zjavne neprichádzalo ani uloženie alternatívneho trestu vzhľadom na rešpektovanie druhej vety § 42 ods. 2 Trestného zákona, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 03. júla 2020, sp. zn. 6T/25/2020), teda v danom prípade súhrnný trest čo do druhu trestu nesmie byť miernejší ako trest odňatia slobody. Súd preto nepovažuje za neprimerané poskytnúť obžalovanému šancu preukázať v skúšobnej dobe 2 roky a 4 mesiace, že je ochotný a schopný sa riadne začleniť do spoločnosti a viesť na slobode riadny život. Nad obžalovaným bude počas tohto 28-mesačného obdobia neustále visieť hrozba premeny podmieneného trestu na 28-mesačný nepodmienečný v prípade akéhokoľvek protiprávneho konania. Zároveň je dodržaná aj zásada, že súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (§ 42 ods. 2 druhá veta Trestného zákona). Súd uzatvára, že výkon uloženého 28-mesačného trestu odňatia slobody nie je u obžalovaného nevyhnutný, nakoľko sú splnené podmienky uvedené v ustanovení § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, preto výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 28 mesiacov s tým, že nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe bude dohliadať probačný úradník. V rámci probačného dohľadu uloženého obžalovanému podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze v skúšobnej dobe nahradíť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona bolo potrebné súčasne zrušiť výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava IV z 03. júla 2020, sp. zn. 6T/25/2020, právoplatnom dňa 08. augusta 2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tak súd obom obžalovaným Z. H. a Z. Q. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradíť poškodeným Z. N. škodu vo výške 6.342,60 eur, O. A. škodu vo výške 710,- eur a R. C. škodu vo výške 740,- eur, pretože nároky na náhradu škody boli zo strany všetkých troch poškodených riadne a včas uplatnené, a napokon obaja obžalovaní sa k spáchaniu skutku (vrátane znaku týkajúceho sa výšky škody) priznali, a nijako inak a ani nikým iným nebolo spôsobenie škody vrátane jej výšky namietané. Nakoľko si všetci poškodení uplatnili nároky na náhradu škody vo väčšej miere, než boli najmä na základe odborných vyjadrení priznané, preto súd poškodených so zvyškom ich nárokov na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.